

[Finansministeren.]

slås reduceret med 200 mill. kr. Om det må jeg sige, at vi fra regeringens side føler os forpligtet af FN's målsætning på de 0,7 pct., og selv om vores økonomiske situation jo ikke er den bedste, kan vi i Danmark, et af de mest velstående lande i verden, ikke se bort fra den moralske forpligtelse til at give støtte til jordens fattigste lande, en støtte, der efter mit skøn ud over dens humanitære sigte også har langtrækkende politiske virkninger.

Også filminstitutionerne må holde for igen i det konservative ændringsforslag, ligesom man vil hæmme teaterskolens virksomhed. Man kan vel ikke karakterisere det konservative folkepartis holdning til disse dele af kulturlivet klarere end ved at sige, at partiets indstilling, for så vidt angår filminstitutionerne, er på linje med fremskridtspartiets.

Der næst forstår jeg ikke det konservative folkepartis ønske om at nedsætte serviceniveauet for post- og telefonbetjeningen, hvilket vil blive resultatet af partiets forslag om at nedsætte bevillingen til post- og telegrafvæsenet. Det kan ikke være erhvervsvenlige synspunkter, der har båret dette spareforslag igennem.

Tyngdepunktet i de konservatives spareforslag er budgetreguleringskontoen, hvor man foreslår en besparelse på knap 2 mia kr. Det konservative ændringsforslag er opdelt i principielle og generelle besparelser, og jeg vil svare på samme måde.

Forslagene er ikke underbygget i en sådan grad, at deres statsfinansielle konsekvenser kan efterregnes. Derudover har de, så vidt det kan bedømmes, slagside mod svagere stillede befolkningsgrupper. Om procentbesparelsen på 900 mill. kr. føler jeg, at den er kommet til verden under mottoet, at det er mængden, der gør det. Med de generelle begrænsninger, der allerede indgår i finanslovsforslaget, mener jeg ikke, at denne tankegang er gangbar. Finanslovsforslaget er kommet til veje under en nøje afvejning af, hvilke begrænsninger de enkelte konti kan bære under en samtidig hensyntagen til samfundsøkonomiske forhold og især de beskæftigelsesmæssige.

Den foreslåede procentbesparelse på 900 mill. kr. er teknisk uigennemførlig. Man tager ifølge forslaget 1 pct. af alle drifts- og anlægsudgifter, dvs. også af de lovbundne konti til pensioner o. lign., og så vil man placere denne besparelse alene på de rammebelagte udgifter, dog uden at ramme forsvaret og politiet, hvor

man på sidstnævnte område ønsker nogle flere bevillinger. Det vil sige, at man skal spare 900 mill. kr. på en udgiftsmasse, der udgør 27 mia kr., og på det beløb udgør besparelsen 3 pct., sådan som fru Grethe Philip sagde det, men det er simpelt hen ikke gørligt at reducere disse udgifter så meget, heller ikke hvis man reducerer nyansættelser, kursus og tjenesterejser, som partiet foreslår.

Socialistisk folkeparti har ligesom tidligere år stillet ændringsforslag, som indebærer afvikling af vores EF-medlemskab og en afvikling af forsvaret. Jeg skal om disse to sager blot konstatere, at regeringen og et stort flertal her i tinget står bag EF-medlemskabet, og at på tilsvarende måde et stort flertal netop har afsluttet et nyt forsvarsforlig. Herudover har SF foreslået en række udgiftsførøgelser på det sociale og uddannelsesmæssige område. De enkelte poster er måske hver for sig af moderat størrelse, men sammenlagt betegner disse forslag alligevel en merudgift på ca. 2 mia kr., og en sådan forringelse af finansloven har vi ikke nogen mulighed for at acceptere.

SF har foreslået, at første fase af regeringens beskæftigelsesplan på 810 mill. kr., som jo allerede er indeholdt i regeringens ændringsforslag til finansloven, dobles op. Herom vil jeg sige, at regeringen er langt fremme med arbejdet på at omsætte anden fase af socialdemokratiets og LOs beskæftigelsesplan til konkrete forslag, og lad det være en oplysning også til hr. Freddy Madsen, der øjensynlig ikke var klar over det. Jeg går ud fra, at vi kan påregne disse partiets støtte til også at føre planens anden fase, den mere langsigtede del, ud i livet, efterhånden som vi i regeringen får udmøntet også denne del af planen i konkrete forslag.

Kommunisterne har igen i år præsenteret os for en omgang overbudspolitik på udgiftsbudgettet, samtidig med at man foregøgler befolkningen, at man kan halvere momsens. Kommunisternes udgiftsforslag på en række områder: socialvæsen, uddannelse, bolig, trafik osv., løber op i mere end 12 mia kr., og sammenholdt med mindsket momsprovenu på mere end 10 mia kr. vil dette selvsagt belaste statsfinanserne langt ud over mulighedernes grænser. Kommunisterne vil herudover ligesom SF skære udgifterne til forsvaret og til EF væk og forestiller sig derudover, at der ved afskaffelse af afskrivninger og indførelse af mere effektiv ligning af indkomsterne kan tilvejebringes et merprovenu af indkomstskatterne på 8½ mia